

tyve Tusende Tons Dampstibe. Naar vi nedsatte Afgiften med 10 Dre for Sejlstibe, tabe vi 15,000 Kr., mens vi derimod ved at sætte Afgiften for Dampstibene op med 10 Dre tjene mellem 12 og 13,000 Kr.; der vil altsaa derved snarest blive en lille aarlig Nedgang i Indtægt for Statskassen. Det ærede Medlem fra Listed (Trolle) henstillede, om man ikke forlods kunde tage de 30,000 Kr., som Konsulatloven bebuder, at Statskassen vil tilstøde ud over det, Konsulatafgiften indbringer, og saa supplere disse 30,000 Kr. med en reduceret Konsulatafgift. Jeg skal dertil sige, at der i Øjeblikket ganske vist ikke er og formentlig heller ikke vil blive stillet Forslag paa Finansloven om at anvende mere end omkrent de 170,000 Kr., som Konsulatafgiften indbringer, og at de 30,000 Kr., som ere stillede i Udfigt, altsaa foreløbig ville blive holdte tilbage. Men jeg er ikke i Tvivl om, at naar der er gaaet nogle faa Aar, vil der blive god Brug baade for de 30,000 Kr., som allerede nu ere lovede, og formodentlig helst endog for adskilligt mere. Hvis de Konsulatposter, som oprettes, blive besatte med dygtige og til deres Hverv fuldt ud tjenlige Mænd, vil det forhaabentlig vise sig, at den Gerning, de gøre, er saa nyttig, at man snart vil ønske at faa oprettet en Del flere ny Konsulater.

Stræbe: Det er den Kundhaandethed, hvormed den ærede Ordfører modtog det Redaktionsændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier), og den anbefaling, det fik fra det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), som foranlediger mig til at bede den ærede Forslagsstiller til dette Forslag tilgive mig, at jeg udtaler som min Mening, at Udvalgets Taksat egentlig er i alt Fald nok saa god som den, der ved Redaktionsændringsforslaget skulde indføres. Ærede Medlemmer ville maaske have lagt Mærke til, at Redaktionsændringen gaar ud paa to Ting. Den gaar dels ud paa at forandre Udtrykket for, at der gøres en Forandring i Konsulatafgiften, og at denne Forandring skal træde i Kraft 1896, dels paa, at Udtrykket „forandres“ rettes til „ændres“. Hvad det første angaar, er det, som staar i Udvalgets Forslag, egentlig det korrekte Udtryk for, at naar Loven bliver til, sker den Akt, hvorved Afgiften forandres, og at derimod Tidspunktet for Forandringens Krafttræden vil være den 1ste Januar 1896. Dette er meget korrekt og bestemt udtrykt og trænger egentlig ikke til nogen Ændring. Og hvad det sidste angaar, ved jeg vel, at der fra nogles Side

— med nogen Berettigelse — føres en Kamp imod Indførelsen af de thysagtige Forstavelser „be“, „an“ og „for“. Men naar man bekæmper Thysagtigheder, saa maa man gøre Forskel mellem de meget gamle, Aarhundreder gamle Bestanddele, som vi have taget fra det nedersatsiske Sprog, der jo har op hørt at være literært Sprog, og saa de ny, som komme ind daglig gennem den ny Literatur, og som man ofte ikke er tilstrækkelig opmærksom paa. De første ere nu en Gang gaaede over i Dansk, de sidste er der ingen Grund til at holde Døren aaben for. At vi i vor Forretningsorden og vor Grundlov have faaet Udtrykket „Ændring“ ind, er jo ingenlunde, fordi man vilde fortrænge Udtrykket „Forandring“, men det er, fordi man i Begyndelsen samlede lidt og brugte Verdensudtrykket „Amendement“, og idet man saa søgte et let haandterligt Ord derfor, optog man Ordet „Ændring“. Men Ordet „Ændring“ blev i Birkeligheden kun et Ord, der bruges inden for det parlamentariske Arbejde, hvorimod Ordet „Forandring“ gaar og gælder i hele det levende Sprog, det literære Sprog og fremfor alt Lovgivningsproget. Jeg behøver kun at nævne noget saadant som det Ord: „Forandring fryder“; hvis nogen i Stedet for det vilde sætte: „Ændring fryder“, saa vilde man blive meget forbadset. Det er tilmed ingenlunde altid, Ændringerne fryde, navnlig naar de komme i større Antal. Der er altsaa af Sproghensyn egentlig ikke Grund til at gøre den Ombytning af Udtryk. Derimod er der andre Henseender, hvor det ærede Medlem med den Kærlighed, han har til det Sprog, som vi alle tale, en Kærlighed, som jeg haaber, de fleste af os dele med ham, og med den Sans, han har for Sproget, vil kunne gøre nogen Gavn. Det er nemlig lige over for de senere Dages tykke Indførelser, og jeg vil tillade mig at benytte Lejligheden til at henlede Opmærksomheden paa en, der er meget almindelig. Det er nemlig den for det thyske Sprog ejendommelige Dannelse af Adjektiver ved at lægge „lich“ til Substantiver, hvoraf vi jo fra ældre Tid have adskillige, som endnu bruges, og som nu en Gang have faaet fast Plads i vort Sprog, saasom „ejendommelig“, „væsentlig“ og saadanne, men hvoraf der nu indføres en stor Mængde, som endnu hverken have hjemme i Taleproget eller det literære Sprog. Et besynderligt Eksempel derpaa er egentlig Dannelsen af det Udvalg, af hvilket det ærede Medlem er et statted Medlem, nemlig Sprogudvalget. Der staar mærkelig nok Ordet „sproglig“. Det er netop en moderne Thysagtighed, der er